

MELLEMTEKSTER / INTERTITLES

Fra Piazza del Popolo (A.W. Sandberg, DK, 1925).
Nordisk Films Kompagni.

Titelbog 14, p. 313-334

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

Fra Piazza del Popolo

1871.

1. Fra Piazza Del Popolo.
Efter Vilhelm Bergröes Roman af samme Navn.
2. Bearbejdet for Film af Sam Ask.
3. Scenesat af A. W. Landsberg.
4. Fremstillet af Nordisk Films Kompagni - København.
Eneret for Danmark: A/S. Fotorama.
- 4a. (Varemarke)
5. Forspil.
1 Akt.
- 5a. Rom 1820.
6. Vi befinder os i den evige Haar, Kunstens hellige By, hvortil Musernes Dyrkere fra alle Lande valfarte.
7. Piazza del Popolo var de skandinaviske Kunstneres Samlingssted.
8. Christian ... Philip Beck.
9. - Jeg gaar hen til Malw, han er alene og venter til mig!
10. - Tal med Respekt om Malw, Dreng. Han bliver den største Kunstner af os alle!
11. Olaf Malw - en ung, norsk Billethugger.
Olaf Malw Fønss.
12. - Jeg tør ikke til noget - Antiken har allerede gjort alt!

Jeg 1871.

Fra Piazza del Popolo

13. - Se der, - det er Brev fra Olaisens, mine
Velgjørere - de skriver, at de kom mer her.
ned!
14. - Signor er deres Datter, og det var hende, som
viede mig til Kunstler - - -
15. - Jeg var kun 12 Aar, da Far døde, og
jeg kom til Olaisens Lærverk som Læremæg.
At min Fritid brugte jeg til at modellere!
16. - Hvis du vil forære mig din Bjørn, saa
skal Du faa et Kys!
17. - Der gik et Par Dage, og bagefter var jeg,
for jeg havde jo kysset min Husbonds
Datter!
18. - Prasen har set din Bjørn og siger, at Du
har Talent, og Far vil nu betale din
Uddannelse!
19. - Saa kom jeg til Kristiania og til Kunst-
akademiet i København og nu her til, blot
for at lære, at mit Arbejde indek er værd!
20. Noget Dage senere ankom Familien Olaisen
til Rom og forles om Eftermiddagen af
Kunstleren til Kafi Ruspoli, hvor Skandi-
naverne holdt til.
21. - Kunstleren sagde jo, at vi vilde træffe
ham her - - -
Signor Olaisen ... Henry Jeermann.
22. - Det var Signors Stemme!

Fra Piazza del Popolo Aug 1871

23. - Kaa, nu har De vel Huses fuld af Mesterværker!
24. - Far mener jo bare, - hvornaar vi kan komme og se Deres Atelier inden at forskynde?
25. - Om tre Dage - paa Mandag!
26. " Efter tre (Dages) Døgn's udsættelse Arbejde kom det Øjeblik, som Malen baade havde frygtet og glædet sig til.
27. - Men det er jo Pignots Ansigt!
28. - Hvor vil saadan en Tingest koste i Marmor?
29. - Mindest 800 Specier!
30. - Er Marmor saa dyrt?
31. - Jeg saa i Gaar en som var meget større og ikke kostede det halve!
32. - Det er Bertel Thorvaldsen!
33. - De har en smuk Fremtid for Dem!
34. - En udmærket Figur - ikke sandt - jeg har lige købt den - i Marmor!
35. - Jeg skal give 1000 Specier!
36. - Hvis Deres Datter vil staa Model til Hovedet, skal Figuren staa færdig i Marmor i Løbet af en Maaned!
37. Den Tid der fulgte var den lykkeligst i Malms Liv.

Aeg. 1871.

Fra Piazza del Popolo.

38. - Bare et Øjeblik endnu!

39. - Tilgiv mig!

40. Tiden svandt for os som en lykkelig
Drøm, indtil Familien Olaisen skulde
rejse til (den) Napoli.41. - Husk saa, at Du intet maa skrive,
for maa intet vide, for din Psyche er
færdig!42. Torstil II Akt43. En Mænds Ledsener stod Malus Psyche
færdig.44. - Nu rejser jeg selv til Napoli, - og saa skal
Brylluppet staa!45. (Brev skrives temmelig stort og blodet)
Hr. Olaf Malus!Jeg har Fornøjelsen at meddele Dem, at
min Datter Lignid i nær Fremtid holder
Bryllup med Sir Charles Vernon.46. (Fortsættelse af samme Brev) holder
Bryllup med Sir Charles Vernon. Jeg beder
Dem derfor paaskynde afrejse, da jeg
ønsker at give Deres Psyche som Brude-
gave.Deres forbundne
Niklas Olaisen.47. I Napoli havde en engelsk Rigsmand,
Sir Charles Vernon, friet til Lignid.

Fra Piazza del Popolo 1871

48. - Sir Charles. unge Piger maa have Betænkningssind. for de forstaar deres egne Følelser!
49. - Hvor naar skal jeg saa se min lille Pige som Lady Vernon?
50. - Aldrig, Far!
51. - Malm - den fattige Løs - faar Du alligevel aldrig - jeg har forresten allerede skrevet til ham, at du skal giftes med Sir Charles!
52. - Jeg bærer Olaf Malms Barn under mit Hjerte!
53. - Gaa med dig - gaa!
54. - Sir Charles, jeg elsker en anden!
55. I Rom havde Christian hele Dagen søgt efter sin Ven.
56. - Du følger os med hjem, Olaf!
57. - Selv om jeg ikke kan blive andet for Dem, saa lad mig i det mindste blive deres sande og opriktige Ven! Du fører mig Dem til Rom.
58. Tre Dage efter brædes Rom af en frygtelig Naturkatastrofe. Tiberen var gaaet over sine Bredder - havde sprængt Damning efter Damning - og man kunne hvert Øjeblik vente en Flodbølge.
- 59a. Alt hvad de graadige Vandmasser møde paa deres Vej tog de med sig...
- 59b. ... og ved den gamle Bro Quattro Capi

Neg. 1871 Fra Piazza del Popolo

59. Ghettoen stoo under Vano.

60. - De! - De Kvinden derude!

61. - Jeg kender de norske Elve - jeg er den eneste, der kan rode hende!

62. Flodbølgen!

63. Efter Katastrofen havde man i mange Timer søgt efter Malms Lig - men forgæves, han var og blev forsvunden.

62. - Olaf Malm træffer De aldrig mere, han ofrede sit Liv i Tiberen for at frelse et Menneske!

63. 3. Akt.

64. KØBENHAVN

Anno 1850.

65. Det var store Besøgsaften, en af disse lys, dejlige Forårsaftener, da Himlen er saa ren, og Luften saa liden, som om Lydens Aand var faret hen over Danmarks Skatter og Dale.

66. Paa Gladsraas Grams Landsted ved Furesøen var der to Gæster til Middag.

67. - Jeg stoler stadig paa, at De, Herr. Gladsraas, vil vide at skaffe mig Ders Datters Samtykke!

Gladsraas Gram ... Egill Rosdriep
Cavaliere d'Acorde ... Robert Schmidt.

68. Harriet Gram Larina Bell.

Piazza del Popolo. Teg 1871

Henry Vernon Einar Hanson.

69. - Aa, Henry Vernon er en pragtig Fyr, men der hviler en Bøymelighed over hans Herkomst. Jeg modtager aarlig 10.000 Daler til ham fra en uanngiven Kilde i England!
70. - Hvor kunde jeg, som hverken kender Far eller Mor, vove at brænge mig paa med min Kærlighed?
71. - Henry for mig er du den samme, hvad enten du er en rig Mandes Døttre eller som vor Frelser fød af den fattigste blandt Kvinder.
72. - Det var Mors eneste Minde om Far!
73. - De forstaar, at dersom Deres Datter forelsker sig med Hr. Vernon, betyder det Brud med Bankier d'Acorda!
74. Gik du paa Aftnen brød et Vejs lød over det gamle København.
75. D'Acorda var en Mand, der intet Middel skuede for at naa sit Maal.
76. - Du maa holde Øje med denne Hr. Vernon Dag og Nat, Benedetto!
Benedetto, d'Acordas Tjener ... Torben Meyer.
77. - Laura!
Laura ... Lillian Järnefeldt.
78. - Laura, i et Aar har alt været forbi mellem os, og det kan ikke blive anderledes!
79. - Jeg forlanger ikke at Du skal elske mig! -

Aug. 1871 Fra Piazza del Popolo.

Overlad mig blot ikke til mig selv i denne forfærdelige Nat!

80. - Buona Sera, Signoræ!

81. - Jeg sover i Nat paa Hotel, - i Mør-
gen finder vi saa et roligt Sted paa
Landet, hvor Du kan bo!

82. Gamle Mary, Henrys drødsle Hushol-
derste.

82a. Den følgende Formiddag var alle Forberede-
ser til Lauras Afrejse truffet.

83. - Du gør mig en stor Tjeneste ved at
følge hende, Frederik!
Frederik From ... Caesten Woodchow.

84. - Nu har gamle Mary gjort alt hvad
Mamma befalede. Men nu gaar hun
sin Vej ...

85. - Hun ser inde ikke nogen fine Dame. -
Hun bage Marys Brudedragt, som aldrig
har været brugt, fordi slæktens Jimmy
døde ...

86. - Vogt nu er her straks, saa Dufmaa
skjndt dig at klæde dig om!

87. Brandt, Henrys Fælle i mange lystige
Erendyr.

... Peter Nielsen.

88. - Jeg vil ikke have mere med dig at gøre,
Brandt!

Fra Piazza del Popolo.

Jeg. 1871

89. - Det var altsaa derfor, at De i aften, besøgte
Liv, udeblev fra Solen!
90. - Men nu det skaber, for over jeg Oprejning-
en Kampen mellem paa Aftenberg!
91. - Nej, Brandt, - nu skal det være forbi med
det vilde Liv!
92. - Jeg forlovede mig i Gaar med hende, jeg
saa længe har holdt af!
93. - Med Harriet Gram?
94. 4. Akt.
95. - De kommer fra vor fælles Ven, Hr. Vernon?
Jeg traf ham i Gaar ude paa Statsraad
Grams Landsted!
96. - Ja, det er jo der, det Fæ har gaaet hen og
forlovet sig...
97. Udgaa.
98. - En forlovet Mand er altid borte for sine
Venner, og man har pinedøds ikke Raad
til at miste en Skab som Vernon!
99. - Og nu, Mary, - nu er jeg det lykkeligste
Menneske under Solen!
100. Udgaa.
101. - Mary, hvorfor vil du aldrig fortælle mig
nogen om min Mor?

Aeg 1871 Fra Piazza del Popolo.

102. - Min Mor ... ja, hvem er min Mor?
..... Blev hün mi kunde se, hvor lykkelig
jager!
103. - Saa dan en romantisk Forlovelse er
gaaet over Hjør for i Dag, hvad mener
De om, at vi to lagde være kloge Hovener
i Blev, Herr Løjtnant?
104. Brude haroe omsider faaet Henry overbalt
til at gaa med til et Afskedsstole paa
den gamle Kro ved Frederiksborg.
105. Alt gik efter Programmet, til Aftenen falde
paa ...
106. ... og Middagen var overstaaet.
107. Udgaaet.
108. - Laura maa straks være her!
109. - Godt, saa har vi ham! De ved, at min
Tjener er Kusk for Blatrasaaden i Aften. Han
spiller ham et Stus herudover!
110. - Kan Du pusle det ud?
111. - Det er imod Aftalen!
112. - Skal Dig ikke, Jakob, se, der er Kampefri til
Kanariefuglen!
113. - Du er en daarlig Kammerat!
114. - Er det sandt, Henry, at Du har forlovet Dig?
115. - Det Væske der henne er vist bedre!

Aug. 1871. Fra Piazza del Popolo.

116. - Hr. Vernon!

117. - Henry!

118. Hele Natten flakkede Henry rundt i Skovene alene med sine forvirrede Tanker. - Og næste Dag ved Middagstid...

119. (Brev) Jeg sender Dig Din Ring tilbage.
Kungen var det rette Løbende
Barnet.

120. 5. Okt.

121. Et Par Dage efter mødte Henry sig paa Bladsraa-
dens Kontor for at have sin sædvanlige Aarsrente.

122. - Efter hvad der er (foregået) passeret, ønsker
Bladsraaden ikke at se Dem mere og har bedt
mig gøre Forretningerne op med Dem!

123. - Jeg kan iøvrigt fortælle Dem, at Familien
i Aften rejser til Italien sammen med mig!

124. - Anvisningen fra Huset Jackson og Watt er
uøbet, saa jeg har ingen Penges til Dem, Hr.
Vernon!

125. - Der findes ikke nogen Kapital. Deres Medfader
har hvert Aar bestillet Dem 10.000 Daler men har
nu indstillet denne Udbetaling!

126. - De finder maaske Forklaringen her, Hr. Vernon!

127. - Farvel, Hr. Vernon! Hils Deres Forældre!

128. - (Brev)

Aug. 1871. Fra Piazza del Popolo.

da Deres Moder nu er død, har
 Sir Charles Vernon inddraget den
 Dem hiortil udbetalte aarlige Un-
 dersøttelse.

For Firmaet Jackson & Watt.
 James Watt.

129. (Udskrift paa et Brev, skrevet med Ligrids
 Haandskrift)
 At tilstille min Sou, Henry Vernon, efter
 min Død.)

130. (Brev, Ligrids Skrift)
 Saa ogsaa Din Fader, Olaf
 Moalm, en Heds Dø i den Tro, at jeg
 havde været brods i moor ham. I min
 forvilede Hilling tog jeg moor Sir Charles'
 adelmødige Tilbød om at blive hans Hustru,
 og da Du kort efter blev født, lovede han
 at sørge for Dig paa Betingelse af at Du
 sendtes bort, og at jeg for Resten Dig gav
 Afkald paa Dig.

131. (Glubning paa Brevet) ... gamle Marys
 Breve om Dig har været min eneste Glæde
 i det Liv, som snart (ef) er forbi. Jeg
 velsigner Dig, min elskede Dreng.
 Din ulykkelige Moder
 Ligris Vernon.

132. - Moor, Moor, jeg er saa ulykkelig!

133. - ... og nu ønsker jeg bare, at jeg ogsaa
 selv var død!

134. - Det er fordi vi har glemt det vigtigste
 her i Livet - Arbejdet!

Fra Piazza del Popolo. Aug. 1871

135. - Arbejd - og bliv til noget - og lad hende ^{som} Du misse, se, at Du er en Mand!
136. 6. Akt.
137. Rom Anno 1853
138. Under det store Karneval genfinder vi atter Henry Vernon. Arbejdet havde høret ham, og Aarene, der udsletter saa mangen Sorg, havde mildnet Færvel af den Kvinde, han dog aldrig kunde glemme.
139. Christian var nu de skandinaviske Kunstneres Nestor.
140. De skandinaviske Kunstneres Vogn.
141. Henry og et Par af hans Venner havde skaffet sig Adgang til Aftenens Fest i Palazzo del Brero, hvor hele det romerske Aristokrati gav Møde.
142. - Hvem er den sortklædte Dame!
143. - Det er den smukke Tyrsinde Pisani, - jeg lagde Mærke til Vaabnet paa Vognen, da hun kom!
144. - Hendes Mand er en af Roms værste Agerkare. Men han har gjort Regeringen store finansielle Gjenester, - det er derfor, han har faaet Tillid!
145. - Harriet - er det Dig!
146. - Jeg maa tale med Dig!
147. - Jeg har ikke noget at tale med Dig om, Henry!

Aug. 1871. Fra Piazza del Popolo.

148. - Mein Mann - Fyrrst Pisani!
149. - Du understaar Dig ikke i ofren at tale med den Fyr!
150. - Endnu i Morgen forlader vi Rom og tager ud til Villaen. Ensomheden skal nok kurerer Dig!
151. Hjemme i Danmark blev Frederik From paa samme Tid mindet om svaerne Dage.
152. - For Henrys Skyld har jeg bedt Dem komme
- nu da jeg føler, jeg skal dø!
153. - Tror De, at han vil tilgive mig?
154. - Den Aften paa Frederiksdals Kro lod jeg mig af Brandt forlede til at begaa en Mevdragtlighed mod Henry...
155. Kort Tid efter mødte Henry den døendes Kvindes Skriftemaal.
156. (Brev) saadan(?) faldt hendes Ord - og i Dit Navn tilgav jeg den skakkets Ulykkelige.
Din hengivne
Frederik From.
157. 7. Okt.
158. Omgivel af høje Mure laa Villa Pisani paa Campagnen
159. - Tak, fordi Du er saa god mod min lille danske Følge, Marietta!

Fra Piazza del Popolo. Aug. 1871.

160. - Jeg ved godt, at min naadige Principessa bærer en himmelig Sorg - men jeg ved ogsaa, at Madonna vil hjælpe!
161. For Frater Ambrosio fandtes ingen laaset Dør, intet lykkeligt Løjerke. Allee, der bragte til Hjælp, søgte ham, og ingen gik forgaves.
162. - Giovanna er syg, Frater Ambrosio, derfor har jeg bedt Dig komme!
163. - Fyrstinden tager ikke imod!
164. - Det er en af mine Venner
165. - Jeg maatte træffe Dig, Harriet. Nu maa tale med mig blot denne ene Gang!
166. (Foroven afblændet Del af Brev.) ... og saaledes blev den stakkels Kvindes et Rødskaal i de to Gylnglers Haand til at knuse Din og Harriets Glædes Lykter ...
167. - Ved mislykkede Spekulationer var Far til sidst helt kommen i d'Acordas Vold!
168. - For at redde Far, og fordi alt var mig ligegyldigt, indvilgede jeg i at blive den Mandes Hustru!
169. - ... og nu da Far er død, er jeg saa ensom og saa grænseløs ulykkelig!
170. - Harriet! Flygt med mig!
171. - Husk han har bedraget os begge!
172. - Henry, det er min Pligt at bære det Kors, jeg selv har taget paa mig!

Jeg. 1871 Fra Piazza del Popolo

173. - Jeg kan ikke!

174. - Bed mig ikke mere, Henry, jeg vilde altid føles det som en utilgivelig Synd mod Gud, om jeg gav efter - - -

175. - Tank paa Fyrstinden! - For hendes Skyld maa han ikke finde Dem her!

176. - Der er en Fyr i Parken!

177. - Det lader nok til, at han er undsluppen!

178. - Han maa være her endnu. Vi har lige fundet hans Hest!

179. - Han har da for Djævelen ikke Vinger!

180. - Han er undsluppet! - Fanden ved hvordan!

181. - Men Han skal ikke komme til at træffe Dig mere, - vi vender endnu i Aften tilbage til Rom!

182. Sydens Sol med sine brandende, lodrette
Gaalet forvandlede den gamle mørke
sarkofag til en gloende Ovn.

183. 8. Akt.

184. Aftenen faldt paa, og ude i Maanedysel
laa Sarkofagen bars og stille rugende over
sin frygtelige Herrelighed.

185. - I endstaar med jeres Liv for at ingen
betræder Parken

Teg. 1871. Fra Piazza del Popolo.

186. Fyrstens Ordre havde vakt Mariettas Mistanke...
187. Efter den lange Nat kom Dagen atter med sin brandende Sol og med sine frygtelige Tinsler for den Indespærrede.
188. - Var saalmodig, Signore, jeg vil prøve paa at skaffe Hjælp!
189. Heden i det snævre Fængsel havde lidt efter lidt sløvet hans Aand, og Vanviddets Tænger begyndte at omspande hans Forstand.
190. I Frater Ambrosio's Klostercelle, hvor Verdens Larm og Tummel ikke traangle ind, havde Henry fundet et Frisled.
191. Lynet af den unge fremmede fra Norden havde vakt længst begravede Minder til Live i Fra Ambrosio's Sind - - -
192. - - - men Ringen paa Henrys Haand saa han ikke - Ringen, der kunde have betruet ham, hvem den fremmede var.
193. Ved Fra Ambrosio's omhyggelige Blik var Henry hurtigt blevet saa rask, at han kunde forlade Klosteret.
194. - Ja, alle Kvinder i Norden er lyse og blide, som Fyrstinden!
195. Udgaar.
196. - Nej, jeg er ikke Kunstner! Det, De tager for Kunst, er blot en smule Adspredelse i det Arbejde, der giver mit Liv Indhold ...

Neg. 1871. Fra Piazza del Popolo.

197. - ... og faar mig til at glemme!

198. Drevet af Angst for Opdagelse var Fyrsten vendt tilbage til Thuepladsen for sin Ugerning - - -

199. - - - men efter alt dømme, var Larkofagens Hemmelighed velbevaret.

200. - Efter dette vil hans Liv bestandig være i Fare! Min Mand hviler ikke, for ...

201. - Jeg forstaar, at du atter banker paa den danske Elsker, men ham faar du aldrig at se mere!

202. 9. Akt.

203. I Nærheden af Klosteret San Vito laa en lille Bjergby, hvor Henry under Christians Pleje søgte at komme til Krafte.

204. - For hendes Skyld kan jeg ikke anklage ham. Hun skal ikke i Folke munde!

205. - Hvis denne infame Dansker ikke har en Dobbeltgang, er han i Live endnu!

206. - Lad ham have mi Liv som Katten. Jeg skal tage dem alle. - Tusend Ludi for en god Nide!

207. Det var henimod Aften, og alt aandede Fred og Tilfredshed i den lille Bjergby - - -

208. - Han er herude nu, Franskeren. Jeg har lokket ham i en Fælde!

Fra Piazza del Popolo. Mæg 1871.

209. - Beppo samler nu, og skulde den ne frakke
Danskere tilfældigvis miste Livet, kan ingen
gøre os noget. Han har bragt sig herind
som en Tyv!
210. - Tyvsten glemmer vel ikke de 1000 Scudi?
211. - Du har jo selv sendt Bud efter mig,
Harriet!
212. - De maa have lokket Dig i et Baghold!
213. - Taa saadan, Du har igen hjulpet
den Dyrkel!
214. - Hurtig! Gennemsøg Parken. Lat Vagt ved
alle Udgangene!
215. - Jeg skal finde et Sted at indesparre Dig,
hvor hverken Sol eller Maane skinner!
216. - De fortjente at dø som en Hund, men De skal
faa Lot til at kæmpe for Deres Liv!
217. - Vent straks Fra Ambrosio, - han er den eneste,
der kan hjælpe os!
- 217a. - Henry, Henry, jeg elsker dig!
218. - Nej, jeg har ikke dræbt ham! Min Haard
sadræbe ham ikke engang. Han er kun be-
visløs!
219. (Nogle Plyantolinier paa et Stykke Papir)
Taget ud til Uly Pisani. Et sendt Bud.
220. O. Akt.

Aug. 1871. Fra Piazza del Popolo.

221. - Olaf Malm, - saa sandt jeg lever!
222. - Kender Du mig virkelig igen, Christian!
223. - Ved den almægtiges Hjælp blev jeg frelst!
224. - Er De den Olaf Malm, som engang var Sigrid Olafsens Trolovede?
225. - Ja er De min Fader!
226. - Fyrsten er død, ramt lige i Hjerter af Deres Kaarde!
227. - Min Føn skulde jeg finde Dig for blot at miste Dig paa ny.
228. - Hands!
229. - Fyrsten er ikke alene dræbt, han er ogsaa udplyndret!
230. - ... og Morderen er herinde endnu!
231. - Han slaar der!
232. - Ja, det er mig, der har dræbt ham!
233. - Jeg fandt ham liggende herinde og bræde, at han var død, -- han skyldte mig Tusind Scudi - jeg tog dem - saa vaagenede han op - og saa - saa --
234. Inden Nattens Mørke veg for den nye Dag, løftedes det Flør, der skulde Olaf Malms tragiske Livsskabne.

Aug. 1891 Fra Piazza del Popolo

- 235 - Gaa har Din Moder ligesom jeg selv sonet.
Brøden og fundet Fred!
236. - Gud velsigne hendes Minde!
- 237 - Men hvordan blev du selv reddet? Jeg saa
dig jo omkomme i Tiberen næsten lige for
mine Øjne...
238. - Gud den almægtige vilde, at jeg ikke
skulde dø og lod so fromme Brødre finde
mig, da jeg mere død end levende var
stykket op paa Flodens Bred!
239. - Gaa kom jeg til Klosteret San Vito, hvor
en ny og skønnere Livsopgave ventede mig!
240. Dagen kom, da Mariel og Henry skulde rejse
hjem til det fjære lille Land med de grønne
Bøgeskove og de lyse Kvinder - til Páumark,
hvor Karlighedens Lykke ventede dem.
241. - Far, velsign dine Børn!
242. - Far, betenk Dig endnu engang, - forlad
ikke dine Børn! Vend tilbage til Huset, til
din Kunst!
243. - Nej, vi maa skilles. Min Gjerning er her.
Og det, jeg her kan udrette, vil staa for
Evhigheden, thi det er ikke hugget i Marmor
men i det levende Ords Klippegrund!
244. - Farvel, Gud velsigne jer!
245. Slut

Se næste Side

Fra Piazza del Popolo. Neg. 1871

Norsk.

Svensk.

Tysk.

Engelsk.

Fransk.

Im Banne der ewigen Stadt (Rom) - Wenn zwei sich lieben
 Mists of the past (London). (Berlin)
 La loi d'amour.